

7.11.2011

B7-0571/2011

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на въпроси с искане за устен отговор B7-0639/2011 и B7-0640/2011

внесено съгласно член 115, параграф 5 от Правилника на дейността

относно конференцията за изменението на климата в Дърбан (COP-17)

Karl-Heinz Florenz (PPE)

от името на групата PPE

Dan Jørgensen

от името на групата S&D

Corinne Lepage

от името на групата ALDE

Bas Eickhout

от името на групата Verts/ALE

Bairbre de Brún

от името на групата GUE/NGL

B7-0571/2011

Резолюция на Европейския парламент относно конференцията за изменението на климата в Дърбан (COP-17)

Европейският парламент,

- като взе предвид Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата (РКОНИК) и Протокола от Киото към нея,
- като взе предвид резултатите от Конференцията на ООН относно изменението на климата, проведена в Бали през 2007 г. и плана за действие от Бали (Решение 1/COP-13),
- като взе предвид 15-тата Конференция на страните (COP-15) по РКОНИК и петата Конференция на страните, която представлява среща на страните по Протокола от Киото (COP/MOP5), проведена в Копенхаген, Дания от 7 до 18 декември 2009 г., както и споразумението от Копенхаген,
- като взе предвид шестнадесетата Конференция на страните (COP-16) по РКОНИК и шестата конференция-среща на страните по протокола от Киото (COP/MOP6), проведена в Канкун, Мексико, от 29 ноември до 10 декември 2010 г., както и споразуменията от Канкун,
- като взе предвид предстоящата 17-та Конференция на страните по РКОНИК (COP 17) и седмата конференция-среща на страните по протокола от Киото (COP/MOP 7), която ще се състои в Дърбан, Южна Африка, от 28 ноември до 9 декември 2011 г.,
- като взе предвид пакета на ЕС за енергетиката и изменението на климата, приет през декември 2008 г.,
- като взе предвид Директива 2008/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел включване на авиационните дейности в схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността¹,
- като взе предвид своите резолюции от 25 ноември 2009 г. относно стратегията на ЕС за Конференцията по изменението на климата в Копенхаген², от 10 февруари 2010 г. относно резултата от Конференцията по изменението на климата в Копенхаген³, и от 25 ноември 2010 г. относно Конференцията за изменението на климата в Канкун⁴
- като взе предвид своята резолюция от 4 февруари 2009 г. относно „2050 г.:

¹ ОВ L 8, 13.1.2009 г., стр. 3.

² Приети текстове, P7_TA(2009)0089.

³ Приети текстове, P7_TA(2010)0019.

⁴ Приети текстове, P7_TA-PROV(2010)0442.

бъдещето започва днес – препоръки за бъдеща интегрирана политика на ЕС за опазване на климата”¹,

- като взе предвид Бялата книга на Комисията, озаглавена "Адаптиране спрямо изменението на климата — към европейска рамка за действие" (COM(2009)0147), своята резолюция от 6 май 2010 г.² на същата тема, както и специалния доклад на Международната експертна група по изменението на климата от 9 май 2011 г. относно източниците на възобновяема енергия и смекчаването на изменението на климата³,
- като взе предвид своята резолюция от 11 май 2011 г. относно Зелената книга на Комисията относно опазването на горите и информацията за горите в ЕС: подготвяне на горите за изменението на климата⁴,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 14 март 2011 г. относно последващите действия след конференцията в Канкун и на заключенията на Съвета по икономически и финансови въпроси от 17 май 2011 г. относно изменението на климата,
- като взе предвид решенията, взети на Десетата конференция на страните (COP 10) по Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие (КБР на ООН), и по-специално Решението относно геоинженеринга на COP 10 от 2010 г.,
- като взе предвид съвместното изявление от 20 декември 2005 г. на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, които заседават в рамките на Съвета, Европейския парламент и Комисията относно политиката на Европейския съюз за развитие: "Европейският консенсус" и по-специално точки 22, 38, 75, 76 и 105 от нея⁵,
- като взе предвид доклада на комисията за контрол на околната среда на Камарата на общините, озаглавен „Въздействието на външната помощ на Обединеното Кралство върху опазването на околната среда и приспособяване към изменението на климата и смекчаване на последствията от него“, публикуван на 29 юни 2011 г.,
- като взе предвид Декларацията на хилядолетието на Организацията на обединените нации от 8 септември 2000 г., която постави Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) като съвместно определени от международната общност цели за премахване на бедността,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 25 юни 2009 г. относно включването на проблемите на околната среда в сътрудничеството за развитие,
- като взе предвид Декларацията от Найроби от 25-29 май 2009 г. относно африканския метод за борба с изменението на климата,

¹ Приети текстове, P6_TA(2009)0042.

² ОВ С 81 Е, 15.3.2011 г., стр. 115.

³ <http://srren.ipcc-wg3.de/report>

⁴ Приети текстове, P7_TA-PROV(2011)0226.

⁵ ОВ С 46, 24.02.2006, стр. 1.

- като взе предвид въпроса към Съвета от 27 септември 2011 г. относно конференцията за изменението на климата в Дърбан (COP-17) (O-000216/2011 - В7-0639/2011), както и въпроса към Комисията от 27 септември 2011 относно конференцията за изменението на климата в Дърбан (COP-17) (O-000217/2011 - В7-0640/2011),
- като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че научните данни недвусмислено доказват съществуването на изменението на климата и на неговите последици, което прави наложително предприемането на международни действия за посрещане на едно от най-големите предизвикателства на 21 век и не само;
- Б. като има предвид, че основна цел трябва да остане изготвянето на законово обвързващо международно споразумение, съобразено с принципа на „обща, но диференцирана отговорност”, при отчитане на водещата роля на развитите страни и на съответния принос на развиващите се страни;
- В. като има предвид, че съществуващите ангажименти и обещания, поети в рамките на споразумението от Копенхаген и официализирани в споразуменията от Канкун, не са достатъчни за постигането на целта за ограничаване до 2°C („целта от 2°C”) на общото световно средно годишно покачване на температурата на земната повърхност;
- Г. като има предвид, че пътната карта на Комисията за постигане до 2050 г. на конкурентоспособна икономика с ниска въглеродна интензивност и определяне на дългосрочни цели, потвърждава отново целта на ЕС за намаляване емисиите на парникови газове с 80—95 % до 2050 г., за да се запази изменението на климата под 2°C, като същевременно заключава, че 80% от намаляването до 2050 г. трябва да бъде осигурено вътре в рамките на ЕС;
- Д. като има предвид, че за да бъде съхранен политическият импулс, необходим за прокарането на пътя към всеобхватно международно споразумение с конкретни цели и съответстващи политически мерки, е важно да се работи на основата на възстановеното по време на Конференцията за изменението на климата в Канкун (COP-16) доверие и прозрачност;
- Е. като има предвид, че Споразуменията от Канкун настоятелно призовават развитите страни да възприемат по-амбициозни цели по отношение на намаляването на своите емисии, с оглед намаляването на сбора на техните емисии на парникови газове до равнище, съобразено с 25—40 процентовия диапазон за 2020 г. спрямо нивата от 1990 г., както препоръчва Междуправителствения комитет по изменение на климата в своя 4-ти доклад за оценка на въздействието;
- Ж. като има предвид, че колективното намаляване на емисиите на парникови газове в развитите страни за 2020 г. в горната граница на 25—40 процентовия диапазон спрямо нивата от 1990 г. - както препоръчва Междуправителствения комитет по изменение на климата в своя 4-ти доклад за оценка на въздействието - е необходимо, за да се постигне целта от 2°C само с 50% вероятност;

- З. като има предвид, че е необходимо да бъдат взети предвид радикалните геополитически промени през последните десетилетия, довели до превръщането на някои развиващи се страни в мащабни икономически и политически фактори, което от своя страна води до ново равновесие на властта и влиянието, свързано с нови роли и нови отговорности;
- И. като има предвид, че страните в Европа са изправени пред сериозен избор, за да запазят своя бъдещ просперитет и сигурност, и като има предвид, че преминаването към вътрешни национални цели за намаляване на емисиите на парникови газове, които да съответстват на целите на ЕС по отношение на климата, може да бъде съчетано с по-добро здраве на икономиката и с увеличаване на екологичните работни места и иновациите;
- Й. като има предвид, че според някои оценки жените представляват 70% от бедните в световен мащаб, че те изработват две трети от работното време, но притежават по-малко от 1% от собствеността и следователно способността им да се приспособят към изменението на климата е по-малка, а уязвимостта спрямо него по-голяма;
- К. като има предвид, че член 7 от Споразумението от Канкун подчертава, че равенството между половете и ефективното участие на жените и коренното население са важни за осъществяването на ефективни действия относно всички аспекти на изменението на климата;
- Л. като има предвид, че са налице съществени различия между докладването относно земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗППЗГС) в рамките на РКОНИК и отчитането на ЗППЗГС в рамките на Протокола от Киото, което подкопава усилията на страните за смекчаване на изменението на климата;
- М. като има предвид, че отчитането на „управлението на горите“, което е отговорно за по-голямата част от емисиите от сектора на ЗППЗГС, е факултативно съгласно Протокола от Киото;
- Н. като има предвид, че според оценките на „Доклада за световното развитие за 2010 г.“ общите допълнителни разходи за смекчаване на последствията от изменението на климата и адаптирането към него в бедните страни ще бъде между 170 милиарда и 275 милиарда щатски долара годишно до 2030 г.;
- О. като има предвид, че всяко споразумение относно изменението на климата следва да отчита съществуващите процеси на развитие както на международно равнище (по-специално ЦХР и „Парижката декларация относно ефективността на помощите“), така и на национално равнище (национални адаптационни програми за действие);
- П. като има предвид, че помощта на ЕС следва да помогне на развиващите се страни постепенно да извадят от употреба високовъглеродното производство и да изградят нисковъглеродни инфраструктури, и като има предвид, че помощта на ЕС следва също така да подкрепя местното икономическо развитие, екологосъобразните работни места и намаляването на бедността, и не трябва да бъде обвързана с участието на предприятия на ЕС, нито използвана за субсидирането им;

- Р. като има предвид, че сегашният размер на заеми от Световната банка за подкрепа на производството на енергия от изкопаеми горива, трябва да бъде в съответствие с целите за намаляване на емисиите на парникови газове;
- С. като има предвид, че парламентаристите, по-специално от развиващите се страни, могат и следва да изпълняват съществена роля в тази програма, като гарантират отчетността и ефективността на правителствата, както и като осигуряват жизненоважна връзка с избирателите за повишаване на информираността, като двата аспекта са важни за гарантирането на капацитета на страните за приспособяване към изменението на климата;
- Т. като има предвид, че съществуващите финансови механизми са комплексни и фрагментирани, като има предвид, че ангажиментът за предоставяне на 0,7 % от БНП за ОПР с цел постигане на ЦХР не е изпълнен от повечето от страните донори, и като има предвид, че финансовите механизми на РКООНИК зависят от попълване с нови запаси чрез доброволни вноски от донори;
- У. като има предвид, че подобренията в управлението на горите представляват основно необходимо условие за трайно намаляване на обезлесяването; и като има предвид, че е необходимо преговорите относно климата да отразяват досегашните усилия за справяне с проблемите на обезлесяването и влошаването на състоянието на горите, като например Плана за действие на ЕС относно правоприлагането, управлението и търговията в областта на горското стопанство (FLEGT), насочен към намаляване на незаконната сеч посредством разглеждане на въпроса за управлението на горите;
- Ф. като има предвид, че следва да бъде създадена обща система за контрол на всички видове налични инструменти за финансиране на приспособяването, за да се гарантира отговорна и прозрачна система на финансиране;

Основни цели

1. настоятелно призовава страните да осигурят сключването на всеобхватно, международно, справедливо, амбициозно и правно обвързващо споразумение за след 2012 г., основаващо се на международната система от правила по Протокола от Киото, в съответствие с целта от 2°C, както и за това максималните равнища на световните и национални емисии на парникови газове да бъдат достигнати възможно най-скоро;
2. Призовава държавните и правителствени ръководители по целия свят да демонстрират истинско политическо лидерство и воля по време на преговорите и да отдадат най-висок приоритет на този въпрос;
3. настоятелно призовава ЕС публично и недвусмислено да потвърди твърдата си ангажираност спрямо Протокола от Киото и да предприеме всички необходими стъпки, за да бъдат избегнати луфтовете между периодите на ангажиментите по Протокола от Киото; ето защо призовава Европейския съюз открито да заяви преди Дърбан, че е готов да продължи с втория период на ангажиментите по Протокола от Киото и освен това да определи конкретни стъпки за преодоляване на „гигатоновата пропаст“, т.е. на разликата между настоящите равнища на амбиция на целите и тези,

които са необходими за задържането на глобалното затопляне под 2°C; призовава ЕС да гарантира, че в Дърбан тази пропаст ще бъде установена и ще ѝ бъде дадено количествено измерение и да настоява за приемането на мерки за нейното преодоляване;

4. при все това признава, че за да бъде възможно гарантирането на международно, справедливо, амбициозно и правно обвързващо споразумение за периода след 2012 г., което да постигне целта от 2°C, е необходим сравним напредък в рамките на Конвенцията; във връзка с това подчертава значението на (подглобални) съюзи с най-прогресивните държави, като средство да се даде по-нататъшен тласък на процеса на преговорите; призовава конференцията на страните да се споразумее за ограничен във времето мандат за постигането на правно обвързващо споразумение по Конвенцията, което да бъде прилагано във възможно най-кратки срокове, и не по-късно от 2015 г.; във връзка с това припомня, че индустриализираните страни е необходимо до 2020 г. да намалят своите емисии с 25-40% спрямо равнищата от 1990 г., докато развиващите се страни като група следва до 2020 г. да постигнат съществено отклонение под предвиждания понастоящем темп на нарастване на емисиите, което да е от порядъка на 15-30%;
5. настоятелно призовава всички международни партньори да запълнят „гигатоновата пропаст“, съществуваща между научните данни и настоящите обещания на страните и да представят ангажименти за намаляване на емисиите, които да бъдат по-амбициозни от съдържащите се в споразумението от Копенхаген, основани на принципа на „обща, но диференцирана отговорност“, за да гарантират съвместимост с целта от 2°C; отбелязва, че подробното информиране на Страните относно това какво може да се постигне с настоящите обещания и какво повече е необходимо да се направи е важна стъпка за повишаване на осведомеността сред Страните и за осигуряване на по-високи обещания;
6. подчертава значението на напредъка в рамките на Конференцията в Дърбан за по-нататъшното прилагане на Споразуменията от Канкун и за предвиждане на датата за достигане на най-високите стойности на глобалните емисии и за определяне на цел за намаляване на световните емисии до 2050 г., за определяне на ясно очертан път към 2050 г., включващ междинни цели за намаляване на глобалните емисии, и договаряне на инструменти на политики, гарантиращи постигането на поставените цели, както и за третиране на по-мощния въпрос за бъдещата форма на ангажиментите на развитите и развиващите се страни; отново заявява, че според научните доказателства, представени от Международната експертна група по изменението на климата, целта от 2°C изисква световните емисии на парникови газове да достигнат своите най-високи стойности най-късно до 2015 г. и до 2050 г. да бъдат понижени поне с 50% спрямо равнището им от 1990 г., като след това продължат да намаляват;
7. призовава Конференцията в Дърбан да набележи процес за оценяване на адекватността на обещанията за намаляване на емисиите, въз основа на годината с максимални стойности и на целите за намаляване за 2050 г., както и на целта от 2°C;
8. приветства пътната карта за постигане до 2050 г. на конкурентоспособна икономика

с ниска въглеродна интензивност, което поставя дългосрочни цели, потвърждаващи отново целта на ЕС за намаляване емисиите на парникови газове с 80—95 % до 2050 г., за да се запази изменението на климата под 2°C; отбелязва, че заключението, че 80 % от намалението до 2050 г. трябва да бъде постигнато във вътрешен план в рамките на ЕС и че линейното намаление е разумно от икономическа гледна точка;

9. отново заявява, че кумулативните емисии са от решаващо значение за системата на климата; отбелязва, че дори и при постигане на целите за 2050 г., съобразно със стъпките, очертани в пътната карта на Комисията, ЕС все още ще генерира приблизително двойно повече емисии на парникови газове на жител спрямо въглеродния бюджет, съвместим с целта за 2°C, както и че забавянето на намаляването на емисиите значително увеличава кумулативния дял;
10. приветства последните съобщения на Комисията и нейните анализи относно това как може да бъде постигната целта за защита на климата от 30%; подкрепя изложеното там становище, че независимо от изхода на международните преговори, ЕС има интерес за самия себе си да се стреми към цел за защита на климата от над 20%, тъй като това би имало за следствие едновременно създаването на екологични работни места и засилването на растежа и сигурността;
11. действайки с реалистични очаквания по отношение на вероятните резултати от Конвенцията по изменението на климата в Дърбан (COP-17), призовава ЕС и държавите-членки да сключат възможно най-много частични споразумения, например в областта на науката, трансфера на технологии и ЗППЗГС, вместо да се съсредоточават върху постигането на цялостно споразумение, с цел да се запази цялостния положителен напредък на преговорите и по този начин да бъде вдъхната увереност по отношение на бъдещите политики и преговори, свързани с изменението на климата;
12. призовава ЕС и неговите държави-членки да разработят принцип за „справедливост в областта на климата“; настоява, че най-голямата несправедливост би било, ако ЕС не вземе мерки по отношение на изменението на климата, защото от това най-вече биха пострадали бедните хора в бедните страни;
13. припомня, че бедните страни са най-уязвими от въздействието на изменението на климата и имат най-малка способност за приспособяване,
14. изтъква, че отговорите спрямо изменението на климата имат въздействие върху равенството между половете на всички равнища и вземането предвид на пола следва да бъде включено в политиките в областта на климата, за да се осигурят печеливши за всички решения и избегне задълбочаването на неравенството, в съответствие с глобалните споразумения за интегриране на принципа за равенство между половете и Конвенцията за премахване на дискриминацията по отношение на жените;

Стратегия на ЕС

15. подчертава необходимостта от по-обширно и по-ефективно разгръщане на дипломатията на ЕС по въпросите на климата от страна на всички институции на

ЕС с оглед на конференцията в Дърбан (по-специално отношенията между ЕС и Африка), която следва да се стреми към афиширането на по-ясна позиция на ЕС по отношение на политиката в областта на климата, като внесе нова динамика в международните преговори по въпросите на климата и насърчи партньорите в целия свят също да въведат задължителни намаления на емисиите и мерки за смекчаване на изменението на климата и за приспособяване към него, и по-специално във връзка с предложението на ЕС за пълна декарбонизация до 2050 г.;

16. призовава Европейския съюз да поеме водещата роля и да настоява за амбициозна политика на ЕС в областта на климата, която да ограничи изменението на климата, с цел да демонстрира предимствата на подобна политика и на насърчи други държави да последват примера му;
17. в този контекст изтъква значението на това Европейският съюз, в качеството си на важен световен фактор, да "говори с един глас" в стремежа за постигане на амбициозно международно споразумение и на високо равнище на амбиция в преговорите на COP 17, и да бъде единен;
18. подчертава уникалното положение на Европейския съюз като наднационален субект, който - за да обезпечи по-ефективни работни методи - премина от вземане на решения с единодушие към вземане на решения с квалифицирано мнозинство, което може да представлява възможност за напредък в бъдеще и за РКОНИК;
19. подчертава, че за да се даде нов тласък и влияние при бъдещи преговори, допълнително внимание следва да се насочи към това, че борбата с изменението на климата предлага също така икономически възможности и изобщо пътища към изграждането на общества, които да използват ресурсите по-ефикасно;
20. счита, че изграждането на капацитет - не само по отношение на трансфера на технологии, но изобщо - е от жизненоважно значение и че за него се изисква интегриран подход и рационализирана институционална архитектура, която да насърчава взаимодействията и координацията;
21. подчертава значението на системното включване на равенството между половете като трансверсален въпрос в структурата на управление и оперативните насоки на Фонда за климата;
22. подчертава, че балансираното участие на половете във вземането на решения във всички фази и аспекти на финансирането е от съществено значение; призовава ЕС да се стреми жените да бъдат представени с поне 40% във всички съответни органи;
23. изтъква, че ако ЕС не желае да продължи с втори период на ангажиментите по Протокола от Киото, това би изпратило много отрицателен сигнал на развиващите се страни;

Конференцията в Дърбан да продължи започнатото със споразуменията от Канкун

24. приветства постигнатия успех при сключването на споразуменията от Канкун на COP 16 през 2010 г., посредством които бе признат световният и неотложен

проблем с изменението на климата и бяха поставени цели и определени средства за справянето с него, като в същото време бе възстановено доверието в процеса на РКОНИК, в качеството му на инструмент за намиране на световно решение по отношение на изменението на климата; призовава всички участници да поддържат позитивната атмосфера от преговорите в Канкун и очаква Дърбан с нетърпение за постигането на по-нататъшен напредък в продължаването и засилването на многостранния, основан на правила режим в областта на климата;

25. припомня по-специално признаването на целта от 2°C в споразуменията от Канкун (включително признаването на необходимостта да се разгледа, в контекста на едно първо преразглеждане, укрепването на дългосрочната световна цел на базата на най-добрите налични научни познания във връзка със световното средно покачване на температурата с 1.5°), както и иницирането на процес за определяне на датата за достигане на най-високите стойности на глобалните емисии и на цел за намаляване на световните емисии до 2050 г., както и на мерки на политики за обезпечаване постигането на поставените цели;
26. призовава страните по конвенцията да използват конференцията в Дърбан, за да бъдат пуснати в действие необходимите договорени механизми, а именно Зеленият фонд за климата, Комитетът по адаптацията, и да се съсредоточат върху разработването на Технологичния механизъм (включително Център и Мрежа за климатични технологии) и на регистъра за вписване на мерките за смекчаване, предприети от развиващите се страни, които търсят международна подкрепа, както и за да разгледат оставащите ключови въпроси и да постигнат напредък по въпроса за правната форма на бъдещата рамка след 2012 г., включително и график за постигането на споразумение за тази рамка;
27. подчертава необходимостта от полагането на по-нататъшни усилия в рамките на конференцията в Дърбан за разработване на разпоредбите за прозрачността по отношение на ангажиментите и действията, както и необходимостта да се постигне споразумение за ясна работна програма в това отношение, включително що се отнася до системите за измерване, отчитане и проверка (ИОП);
28. отбелязва, че все още съществуват празноти в секторните и непазарните подходи и изтъква по-специално необходимостта да се разгледа проблемът с производството и потреблението на флуоровъглеродороди (HFCs) в контекста на Протокола от Монреал; отбелязва, че е необходим всеобхватен международен подход към антропогенните емисии на газове, различни от CO₂ и имащи отражение върху климата, не на последно място, защото разходите за намаляването на тези емисии са по-ниски от тези за предвижданите намаления във въглеродния сектор, дори ако се вземат предвид настоящите цени на въглерода; призовава за реформа на механизмите, базирани на проекти, като например Механизмите за чисто развитие (CDM) и за съвместно изпълнение (JI), като се избягва ограничаването до високовъглеродна инфраструктура, предизвикано от неправилната употреба на гъвкави механизми, което води до по-високи общи разходи за постигане на целта за декарбонизация чрез въвеждането на строги изисквания за качество на проектите, гарантиращи зачитането на правата на човека и високия стандарт на подобни проекти, с надеждни, достоверими и реални допълнителни намаления на емисиите,

които също така подкрепят устойчивото развитие в развиващите се страни; подкрепя, освен това, виждането на Комисията, че секторните механизми за икономически по-напредналите развиващи се страни следва да се договорят за периода след 2012 г., като същевременно висококачествените Механизми за чисто развитие (СДМ) следва да останат на разположение на най-слабо развитите държави; призовава всякакви нови международни секторни механизми за офсет кредитиране да гарантират екологичната цялостност и да включват ползи за климата, надхвърлящи отклонение от 15-30% от обичайното равнище;

29. Призовава екологичната ефективност на целите за намаляване на емисиите по приложение I да бъде водещ принцип за подхода на ЕС към международните счетоводни стандарти за управление на горите, както и към гъвкави механизми и към запазването на евентуално преизпълнение по време на първия период на ангажименти, предвиден в Протокола от Киото, като резерв за изпълнението на целите след 2012 г.;
30. признава важното значение на проактивното приспособяване към неизбежните последици от изменението на климата, по-специално в регионите на света, които са засегнати в най-голяма степен от изменящия се климат и особено за защитата на най-уязвимите групи в обществото; ето защо призовава за постигането на споразумение в Дърбан със сериозни политически и финансови ангажименти за оказване на съдействие на тези развиващи се страни при изграждането на капацитет;

Финансиране

31. припомня, че развитите страни са поели ангажимент да предоставят нови и допълнителни ресурси от публичния и частния сектор, в размер на поне 30 милиарда щатски долара в периода 2010-2012 г. и 100 милиарда щатски долара годишно до 2020 г., като се отделя особено внимание на уязвимите и най-слабо развитите страни; призовава Комисията и държавите-членки да спазват ангажиментите си и да гарантират, че ресурсите за приспособяване и смекчаване са в допълнение спрямо целта на ОПР от 0,7%, като посочат конкретно каква част от поетите задължения ще бъде финансирана с обществени средства; допълнително подчертава необходимостта да се мобилизират както вътрешни, така и международни ресурси от всички възможни източници, за да се допринесе за постигането на тази цел и да се идентифицира начин за прилагане на допълнителни мерки за намаляване на емисиите за периода от 2013 до 2020 г.; призовава освен това Конференцията на страните да определи рамка за финансирането на борбата с изменението на климата за междинния период 2013 - 2020 г.; също така подчертава необходимостта подобно финансиране да бъде предоставяно на базата на справедливи, прозрачни и недискриминационни правила, съчетани с ефективно изграждане на капацитет, намаляване на тарифните и нетарифните пречки пред стоките, услугите и инвестициите, свързани с околната среда, конкретна подкрепа за инфраструктура с ниски емисии и ясно формулирани, предвидими правила;
32. подчертава, че се изисква разнообразие от ресурси, и призовава Страните да проучат допълнителни източници на дългосрочно финансиране, които да

осигуряват нужните нови, допълнителни, подходящи и предвидими финансови потоци;

33. призовава ЕС и неговите държави-членки да гарантират всеобхватно и прозрачно докладване относно прилагането на „бързото финансиране“, както и навременното му предоставяне, за да се подкрепя изпълнението на действията за смекчаване и приспособяване в развиващите се страни, и подчертава необходимостта да се избегне празнота във финансирането след 2012 г. (когато изтича периодът на действие на „бързото финансиране“) и да работят в посока намиране на пътища за увеличаване на финансирането за дейности, свързани с климата от 2013 г. до 2020 г.;
34. подчертава важността на надеждните статистически данни за емисиите, включително съпоставими данни и редовни доклади за оценка;
35. призовава Конференцията в Дърбан да предприеме конкретни стъпки за прилагането на споразуменията от Канкун що се отнася до дългосрочното финансиране, включително източници и увеличаване от бързото финансиране от 2013 г.; в този контекст призовава за използването на иновативни източници на финансиране и за въвеждането на международно равнище на данък върху финансовите трансакции, както и за използване на приходите по-конкретно за подкрепа на действия по отношение на климата в развиващите се страни, в съответствие с целите, поставени в рамките на РКООНИК;
36. призовава Страните на конференцията в Дърбан да направят пълноценно действащ Зеления фонд за климата и да го развият по начин, който гарантира, че новият фонд е способен да подкрепя трансформационни промени в посока нисковъглеродно и устойчиво на климатичните изменения развитие в развиващите се страни;
37. призовава Конференцията на страните да даде определение за принципа „нов и допълнителен“;
38. призовава ЕС да даде определение и да създаде отделен бюджетен ред за финансирането на борбата срещу изменението на климата, така че да гарантира, че финансирането по отношение на климата наистина е ново и допълнително;
39. припомня, че колективният принос на ЕС към усилията на развиващите се страни за смекчаване и към техните потребности във връзка с приспособяването следва да възлиза на не по-малко от 30 000 милиона евро годишно до 2020 г., сума, която може да се увеличи с придобиването на нови познания относно сериозността на изменението на климата и размера на свързаните с него разходи;
40. подчертава важността на предвидимостта и приемствеността при финансирането, свързано с климата; призовава за пълна прозрачност и за подходящи мерки, за да се осигури увеличаване на финансирането по отношение на климата между 2013 г. и 2020 г.; във връзка с това призовава за прекратяване на двойното счетоводство;
41. призовава настоятелно Комисията да определи, възможно най-скоро, процедури и инструменти за насърчаване и улесняване на приноса на частния сектор във

финансирането за развиващи се страни;

42. призовава Комисията да гарантира, че не се поставят под въпрос споразуменията относно международните права на собственост, сключени в рамките на Световната търговска организация (СТО), които са ключов инструмент за насърчаване на ангажирането на частния сектор в разпространяването на нови технологии;
43. припомня, че финансовите потоци, предназначени за климата, които понастоящем отиват към развиващите се страни, макар че се увеличават, обхващат само част (по-малко от 5%) от прогнозните суми, от които развиващите се страни ще се нуждаят през следващите няколко десетилетия,
44. настоява относно необходимостта от изграждане на съгласувана финансова структура за изменението на климата в Дърбан, по-специално с цел да се гарантира, че няма финансова празнина след 2012 г.; в този контекст подчертава, че са необходими както нови ресурси (т.е. данък върху финансовите транзакции, емисии на специални права на тираж, екологични такси върху корабния и авиационния транспорт и т.н.), така и ефективни механизми за доставка,
45. препоръчва създаването на механизъм за привеждане в съответствие с цел гарантиране на по-ефективно изпълнение на ангажиментите, поети по отношение на намаляването на парниковите газове, финансите, технологията и изграждането на капацитет,
46. призовава донорите да се ангажират с размера на средствата за попълване на Глобалния екологичен фонд и в тази връзка да продължат да отдават висок приоритет на африканските страни и да отпускат финансови ресурси, въз основа на потребностите и приоритетите на страните,
47. призовава Комисията и държавите-членки на ЕС да изградят по-добри връзки между ЦХР и изменението на климата чрез включване на въздействието от изменението на климата и приспособяването към него в проекти и програми, насочени към постигането на ЦХР, и във всички по-обхватни стратегии за намаляване на бедността и политики за развитие; в този контекст настоятелно призовава Комисията да актуализира инструмента си за финансово докладване, за да улесни финансовият анализ на ангажиментите на ЕС по отношение на климата, както и да засили включването на климата в политиките за развитие,
48. припомня, че единствено публичното финансиране позволява истински да се достигне до най-уязвимите общности, които се мъчат да се приспособят към изменението на климата, и помага на бедните страни да приемат стратегии за устойчиво развитие; в допълнение на това подчертава, че Комисията и правителствата на държавите-членки трябва да гарантират, че това финансиране е в допълнение към съществуващите цели за помощ в съответствие с член 4, параграф 3 от РКОНИК; призовава Комисията да предвиди, в съответствие с Плана за действие от Бали от декември 2007 г., критерии за „допълнително финансиране в областта на изменението на климата“ по измерим, подходящ за докладване и проверим начин;
49. припомня, че принципът „замърсителят плаща“ цели да внесе положително

въздействие върху намаляването на замърсяването, въпреки че се срещат затруднения при прилагането му в развиващите се страни; следователно настоятелно призовава финансирането за борба с изменението на климата за развиващите се страни да се занимава с този въпрос по-подробно;

50. призовава Световната банка да гарантира, че портфейлът на банката е адаптиран към изменението на климата;
51. подчертава, че следва да бъде гарантиран балансът между половете във всички органи, които вземат решения за финансиране за борба с изменението на климата, включително в Съвета на Зеления фонд за климата и възможните подсъвети за отделните възможности за финансиране; подчертава, че членовете на гражданското общество, включително представители на организации за равенство между половете и женски сдружения, следва да получат възможности активно да участват в работата на Съвета на Зеления фонд за климата и всичките му подсъвети;
52. изтъква, че при разработването на действия за смекчаване следва да бъдат взети предвид неравенствата между половете от гледна точка на достъп до ресурси, включително кредити, услуги за обучение на земеделски производители, информация и технологии; подчертава, че усилията за приспособяване следва систематично и ефективно да отделят внимание на специфичните за половете последици от изменението на климата в областта на енергията, водата, продоволствената сигурност, селското и рибното стопанство, биологичното разнообразие и услугите от екосистеми, здравето, промишлеността, населените места, управлението на бедствия, както и в сферата на конфликтите и сигурността;

Промяна, насочена към постигането на устойчива икономика и промишленост

53. подчертава, че много държави се движат с бърз темп по пътя към новата екологична икономика, включваща, по различни причини, опазването на климата, недостига на ресурси и тяхното ефективно използване, енергийната сигурност, иновациите и конкурентоспособността; отбелязва, например, мащаба на инвестиционните програми, посветени на прехода към използването на други енергийни източници в страни като САЩ, Китай и Южна Корея; призовава Комисията да анализира подобни програми, включително колко са амбициозни, и да оцени риска ЕС да загуби водещата си позиция;
54. приветства тези международни мерки и отново заявява, че международно координираните действия помагат да се вземат мерки по отношение на опасенията за изместване на въглеродни емисии от засегнатите релевантни сектори, по-специално енергоемките отрасли; призовава за споразумение, чрез което да се гарантират равни условия в международен план за промишлените отрасли с високи емисии на въглероден двуокис;
55. изразява загриженост, че финансовата и бюджетната кризи, обхванали повечето от индустриализираните икономики, са намалили вниманието, което правителствата отделят на международните преговори в Дърбан, посветени на климата; счита, че усилията на ЕС да трансформира икономиката си не трябва да се колебаят, например, за да се избегне изтичане на работни места и по-специално на екологични

работни места, и че ЕС трябва да убеди световните си партньори, включително Китай и САЩ, че намаляването на емисиите е постижимо без загуба на конкурентоспособност и работни места, особено ако се провежда съвместно;

56. подчертава необходимостта от неотложно разработване и прилагане на цялостна стратегия за суровините и ресурсите, включително за ресурсната ефективност във всички сектори на икономиката, както в развитите, така и в развиващите се страни, за да се постигне дългосрочен, устойчив икономически растеж, и призовава ЕС и неговите държави-членки да водят с примера си в това отношение; призовава ЕС и неговите държави-членки да подкрепят развиващите се страни на национално и на местно равнище чрез предоставяне на опит в областта на устойчивото минно дело, увеличеното ефективно използване на ресурсите и тяхната повторна употреба и рециклиране;
57. счита, че секторните подходи, заедно с общи за цялата икономика горни граници в индустриализираните страни, могат да допринесат за съчетаването на действията в областта на климата с конкурентоспособността и икономическия растеж; подчертава значението на приемането на цялостен, хоризонтален, секторен подход към промишлените емисии като добавена стойност във връзка с международните преговори и целите на ЕС по отношение на CO₂; изразява надежда, че подобен подход може също да бъде част от международна рамка за периода след 2012 г. за действие по отношение на климата;
58. подчертава ролята на Механизма за чисто развитие, за да може европейската промишленост да постигне намаляване на емисиите и да ускори трансфера на технологии; припомня, че е необходима реформа на Механизма за чисто развитие (CDM), така че да се поставят строги изисквания за качество на проектите, гарантиращи високия стандарт на подобни проекти, с надеждни, проверими и реални допълнителни намаления на емисиите, които също така подкрепят устойчивото развитие в тези страни; счита, че в бъдеще Механизмът за чисто развитие (CDM) следва да бъде ограничен до най-слабо развитите страни;
59. заявява отново, че световният пазар на въглеродни емисии би бил солидна основа за постигането както на значително намаляване на емисиите, така и на равни условия за промишлеността; призовава ЕС и неговите партньори да намерят в близко бъдеще най-ефективния начин за насърчаване на връзките между схемата за търговия с емисии на ЕС и други схеми за търговия, с цел разработване на световен пазар на въглеродни емисии, като по-този начин се гарантира по-голямо разнообразие от възможности за намаления, по-добър размер и ликвидност на пазара, прозрачност и, в крайна сметка, по-ефективно разпределяне на ресурсите;

Научни изследвания и технологии

60. приветства Споразумението, постигнато в Канкун относно Рамката за приспособяване от Канкун, за увеличаване на действията за приспособяване към изменението на климата, както и относно създаването на механизъм за технологии, включително Технологичен изпълнителен комитет и Център и Мрежа за климатични технологии, за да се увеличи развитието и трансфера на технологии, да се постигне подходящ баланс между приспособяване и смекчаване и права върху

интелектуална собственост, с цел този инструмент да работи пълноценно;

61. подчертава, че разработването и внедряването на революционни технологии е от ключово значение в борбата срещу изменението на климата, като същевременно е убедително доказателство за партньорите на ЕС по целия свят, че намаляването на емисиите е осъществимо без загуба на конкурентоспособност и работни места; призовава за поемане на международен ангажимент за увеличаване на инвестициите в научноизследователската и развойната дейност по отношение на революционните технологии в съответните отрасли; счита за ключово Европа да е водеща с примера, който дава, като значително увеличи разходите за изследвания в областта на технологии, щадящи климата, енергийно ефективни промишлени технологии и технологии в областта на енергетиката, и че Европа следва да развива тясно научно сътрудничество в тази област с международни партньори като страните от групата БРИК (Бразилия, Русия, Индия и Китай) и Съединените американски щати;
62. счита, че иновациите са ключови за поддържането на глобалното затопляне под 2°C и отбелязва, че има различни начини за насърчаване на иновациите; призовава комисията да оцени различните механизми за възнаграждаване на водещите предприятия, които се отличават с капацитета си да ускоряват процеса на създаване на иновации и да прехвърлят и внедряват технологии на световно равнище;
63. подчертава важността на изграждането на по-тясно сътрудничество между Европа и най-слабо развитите страни; следователно призовава Комисията да представи достатъчно време пред конференцията в Дърбан идеи за общи научноизследователски програми, посветени на алтернативните енергийни източници и на това как ЕС може да насърчава сътрудничество в рамките на различни промишлени сектори между развитите и развиващите се страни, като се обърне специално внимание на Африка;
64. настоятелно призовава за създаване на институционална рамка за управление на всички аспекти на разработването и трансфера на технологии, по-специално като се поставя специален акцент върху т.нар. подходяща технология (АТ), създадена след надлежно отчитане на екологичните, етичните, културните, социалните, политическите и икономическите аспекти на общността, за която е предназначена; призовава за създаване на патентни обединения, които ще позволят на различни организации, притежаващи патенти, като предприятия, университети или научноизследователски институти, да ги обменят с цел производство или задълбочаване на научноизследователската дейност; освен това призовава за признаване на правото на развиващите се страни да използват в пълна степен гъвкавия характер на ТРИПС;
65. отбелязва огромния потенциал за възобновяема енергия в много развиващи се страни; призовава ЕС и неговите държави-членки да осъществяват проекти за възобновяема енергия в развиващите се страни чрез предоставяне на технологии, експертен опит и инвестиции;
66. счита, че са необходими подходящи научни изследвания относно миграцията в резултат от изменението на климата с цел правилно разглеждане на този въпрос;

Енергетика, енергийна ефективност и ресурсна ефективност

67. изразява съжаление, че потенциалът за енергийно спестяване не се разглежда активно на международно ниво и на равнище ЕС; подчертава, че енергийното спестяване позволява създаване на работни места, съкращаване на разходи и генерира енергийна сигурност, конкурентоспособност и води до намаляване на емисиите; призовава ЕС да обръща повече внимание на енергийното спестяване в рамките на международни преговори, било то когато се обсъжда трансфер на технологии, разработване на развойни планове за развиващите се страни, или финансова помощ;
68. счита за изключително важно при преговорите по въпросите на климата индустриализираните страни да изпълняват своите финансови ангажименти, поети в Копенхаген и Канкун; призовава за бързо и международно координирано изпълнение на целите на Г-20, заявени в Питсбърг, за поетапно премахване на неефективните субсидии за изкопаеми горива в средносрочен план, което би показало важен принос за опазването на климата и което би било особено релевантно в рамките на настоящия контекст на публичен дефицит в много страни;
69. Посочва, че приблизително два милиарда души по света все още не разполагат с достъп до устойчива и достъпна енергия; подчертава необходимостта от решаване на въпроса с енергийната бедност при спазване на целите на политиката в областта на климата; подчертава, че съществуват енергийни технологии, които са насочени както към опазване на околната среда в световен мащаб, така и към задоволяването на местните потребности от развитие;
70. счита, че Европа следва да подкрепя усилията на Южна Африка да даде възможност на африканските страни да намерят партньори и финансиране за инвестиции във възобновяеми енергийни източници и екологични технологии;

Земеползване, промяна на предназначението на земята и горско стопанство.(ЗПЗГС)

71. призовава за постигането на споразумение в Дърбан относно устойчиви правила за земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС), които засилват степента на амбиция на страните по приложение I, разработени са с цел да осигурят намаляване на емисиите от горското стопанство и земеползването, изискват страните по приложение I да бъдат отговорни за всяко повишаване на емисиите от ЗПЗГС и следват настоящите ангажименти на страните за защита и увеличаване на погълтителите и резервоарите на парникови газове, така че да бъде гарантирана екологичната последователност на приноса на сектора към намаляването на емисиите; ето защо призовава за определянето на мерки, благодарение на които да се отчете стойността на съдържанието на въглерод в продукти от дървесина;
72. счита, че докладването относно земеползването, промените в земеползването и горското стопанство трябва да бъде отнасяно към фиксирана историческа базова година/период и да се прилага в съответствие с Протокола от Киото и Конвенцията;

73. призовава във връзка с това за задължително включване на емисиите (изтегляне и освобождаване) от управлението на горите в приложение I към ангажиментите на Страните след -2012 г. за намаляване на емисиите в сферата на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство;
74. призовава Европейската комисията, държавите-членки и всички Страни да работят в рамките на Спомагателния орган за научно-технически консултации, както и в други международни форуми, за установяването на ново определение на ООН за горите въз основа на биомите, отразявайки широките разлики по отношение на биологичното разнообразие, както и стойностите на въглерод в различните биоми, като същевременно се прави ясно разграничение между естествените гори и горите, в които преобладават дървесни монокултури и неместни видове;
75. отбелязва със загриженост, че биомасата, използвана за енергийно производство, се определя като въглеродно неутрална и въз основа на това се извършва осчетоводяването съгласно РКОНИК; призовава за създаване на нови и по-строги счетоводни правила, които разкриват истинския потенциал на биоенергията за спестяване на емисии на парникови газове;
76. насърчава създаването на фонд за компенсиране или предоставяне на стимули за намаляване на емисиите чрез практики за устойчиво управление на земята, включително опазване на горите, устойчиво управление на горите, предотвратяване на обезлесяването, залесяване и устойчиво селско стопанство,
77. припомня, че с оглед намаляване на емисиите от обезлесяване и влошаване на състоянието на горите, е необходимо да се премине от ограничен процес на количествено определяне на потоците горски въглерод в по-обширен подход, включващ определяне на преките и скритите механизми за обезлесяване, основан на процес на провеждане на консултации, сходен с процеса на консултации от споразумението за доброволно партньорство;

Намалени емисии от обезлесяване и деградация на горите.

78. признава необходимостта от регулаторна сигурност в дългосрочен финансов механизъм за REDD+ ; настоятелно призова Конференцията на страните да определи механизъм, за да мобилизира допълнително финансиране за REDD+ от публични, както и от частни източници;
79. подчертава необходимостта от допълнителни действия на COP-17 за прилагане на REDD+ (намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация на горите) и от третирането на всички евентуални пропуски в това отношение, особено що се отнася до дългосрочното финансиране и до солидни и прозрачни системи за наблюдение на горите, и по-специално до ефективното допитване до Страните и до коренните и местните общности;
80. подчертава, че разработването на инструмента REDD+ следва да обезпечи значителни ползи за биологичното разнообразие и за жизненоважните екосистемни услуги, надхвърлящи смекчаването на изменението на климата, и следва да допринесе за укрепване на правата и подобряване на поминъка на лицата, зависещи

от горите, особено на коренните и местни общности;

81. изразява мнението, че механизмът за финансиране за REDD следва да се основава на критерии за ефективност, включително относно управлението на горите, и да отчита целите на стратегическия план за биологичното разнообразие от 2011 г., договорен в рамките на Конференцията на страните (COP 10) по КБР в Нагоя;
82. подчертава необходимостта да се ускори публичното финансиране в полза на дейности в рамките на REDD+ въз основа на постигнатите резултати и поощряващо намаляването на обезлесяването в съответствие с национални критерии, с цел най-късно до 2020 г. да бъде спряно бруталното тропическо обезлесяване;
83. изразява съжаление, че финансирането на REDD се основава на такова общо определение за горите, което може да включва насаждения от един-единствен неместен вид; счита, че това определение може да предостави погрешен стимул да се отклонява финансиране от така необходимата защита на старите и древни гори и от иновациите, насочвайки го към нови насаждения, създадени с търговска цел;
84. в допълнение на това призовава ЕС да се погрижи REDD + да включва защитни механизми, гарантиращи, че не се нарушават правата на хората, живеещи в горите, както и ефикасното прекратяване на загубата на гори; по-специално настоява, че REDD + не следва да подронва постигнатия досега напредък с FLEGT (правоприлагането, управлението и търговията в областта на горското стопанство), по-специално по отношение на управлението на горите, изясняването и признаването на обичайни владения;

Морски транспорт и международна авиация

85. приветства наскоро постигнатия напредък в Международната морска организация (ММО) по отношение на въвеждането на задължителни мерки за енергийната ефективност в международното корабоплаване, но отбелязва, че това може да бъде разглеждано само като една първа стъпка; призовава ЕС да настоява за амбициозни цели за намаляване на емисиите при корабоплаването, за да насърчи допълнителен напредък в Международната морска организация при предприемането на необходимите стъпки в посока към световни задължителни намаления на емисиите от морския транспорт в рамките на РКОНИК;
86. иска да подчертае, че вследствие увеличаването на морския трафик, емисиите от морския транспорт ще се увеличат въпреки тези мерки, тъй като те се прилагат само за нови кораби; следователно счита, че във връзка с това е необходимо да се подчертаят алтернативните подходи (например цените на въглерода, последващи мерки, съсредоточени върху технологиите също и за стари кораби);
87. призовава ЕС да гарантира отчитането на цялостното въздействие на авиацията в международно споразумение под формата на задължителни цели за намаляване на емисиите за авиацията и настоятелно призовава всички участници да се уверят, че постигането на тези цели се поддържа от прилагачи структури; счита, че разрешаването на този проблем става все по-неотложно и подкрепя включването на авиацията в Европейската система за търговия с емисии;

88. признава принципа на „обща, но диференцирани отговорности“ и подкрепя въвеждането на международни инструменти със световни цели за намаляване на емисиите, за да се овладее въздействието върху климата на международната авиация и морски транспорт;

Делегация на Европейския парламент

89. счита, че делегацията на ЕС има жизненоважна роля в преговорите, свързани с изменението на климата, и следователно счита за неприемливо това, че членовете на Европейския парламент не са могли да присъстват на координационните заседания на ЕС на предишни конференции на страните по РКОНИК; очаква, че поне на председателите на делегацията на Европейския парламент ще бъде позволено да участват в координационните заседания на ЕС в Дърбан;

90. отбелязва, че в съответствие с рамковото споразумение, сключено между Комисията и Европейския парламент през ноември 2010 г., Комисията трябва да улеснява включването на членове на Парламента като наблюдатели в делегациите на Съюза при договарянето на многостранни споразумения; припомня факта, че въз основа на Договора от Лисабон (член 218 отДФЕС), Парламентът трябва да даде своето съгласие за споразумения между Съюза и трети държави или международни организации;

91. припомня задълженията на страните по РКОНИК да насърчават най-широко участие в процеса на РКОНИК, включително и на неправителствени организации; призовава за участие в преговорите на COP 17 на Международният форум на коренното население, тъй като тези народи биват засегнати в особено голяма степен от изменението на климата и начините на приспособяване към него;

*

* *

92. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и на Секретариата на UNFCCC, с молба да бъде разпространена до всички държави, които не са членки на ЕС и са страни по конвенцията.